

**The Nature of Middle-earth
bude pro všechny příznivce
Nedokončených příběhů
a Morgothova prstenu, láká
na novinku Carl F. Hostetter**

Starý Bral

The Nature of Middle-earth bude pro všechny příznivce
Nedokončených příběhů a Morgothova prstenu, láká
na novinku Carl F. Hostetter

Autor: Starý Bral

Ilustrace: Tereza Černá

2021

The Nature of Middle-earth bude pro všechny příznivce Nedokončených příběhů a Morgothova prstenu, láká na novinku Carl F. Hostetter

Carle, potěšilo mě, že jste svolil k rozhovoru, začal bych triviálním dotazem, jak jste se vůbec stal čtenářem Tolkiena?

„Když mi bylo 13 let, dostal jsem od kamaráda paperbackové vydání Hobita a Pána prstenů při příležitosti stěhování se z York Pennsylvanie do Richmondu ve Virginii, to se psal rok 1978. Do té doby jsem o J. R. R. Tolkienovi neslyšel, ale kamarád věděl, že jsem zapálen do severské mytologie a do série *Probuzení tmy* od Susan Cooperové, a tak správně odhadl, že si Tolkiena budu užívat. A tak jsem dokola a dokola četl hlavně Pána prstenů, vždy jsem našel něco nového a do toho mě fascinovala elfština. Nejraději mám ale Silmarillion, jak pro jeho rozsah, tak hloubku a mistrovskou prózu.“

Výrazně jste přispěl v rámci Tolkienových lingvistických studií coby člen Elvish Linguistic Fellowship v roli editora několika vydání Vinyar Tengwar a Parma Eldalamberon, jak vás tato práce naplňovala?

„Studiem Tolkiena jsem byl fascinován vlastně hned od počátku, kdy jsem uviděl titulní stránku Pána prstenů a chtěl vědět (jak jsem později zjistil), co značí cirth nahoře a tengwar dole. Jelikož to bylo dávno před internetem, bádám na jazycích na vlastní pěst, než jsem na počátku

80. let neoslovil Tolkien Society. Ti mě odkázali na jejich lingvistický plátek Quettar, z něhož jsem se dostal k An Introduction to Elvish od Jima Allana. K tomu se časem přidala úspěšná série History of Middle-earth, tu jsem hltal plnými doušky, zvláště jak se jazyk v rámci desetiletí měnil. Nejlepší pak byla 5. kniha The Lost Road a v ní část The Etymologies. K tomu jsem absolvoval řadu kurzů o angličtině a lingvistice se zaměřením na historickou lingvistiku, starou angličtinu, střední angličtinu, a to vše jen proto, že jsem studoval život a dílo Tolkiena. Když jsem absolvoval univerzitu, tak roku 1988 Jorge Quiñonez začal vydávat zpravodaj Vinyar Tengwar nově vzniklé Elvish Linguistic Fellowship, společné s Mythopoetic Society ve Spojených státech. Ihned jsem se přihlásil, a jelikož jsem si tou dobou pořídil Mac a laserovou tiskárnu, nabídl jsem Jorgemu pomoc s tiskem dvouměsíčníku. Po několika málo číslech jsem se stal editorem, to mi pomohlo se seznámit se s mnoha lingvistickými učiteli a společnostmi Tolkiena, například s Christopherem Gilsonem, Ardenem Smithem, Billem Weldenem a Patrickem Wynnem. A zbytek je už historie!“

Jak jste se vůbec seznámil s Christopherem Tolkienem?

„Když jsem byl už pečený vařený v roli editora Vinyar Tengwar, začal jsem si dopisovat s Tolkien Estate a také s Christopherem; zpočátku jen proto, že jsem chtěl získat povolení texty publikovat (z archivů Marquette University).“

Setkal jste se vůbec s Christopherem? Pamatujete si, nač jste se jej jako první věc zeptal?

„Samozřejmě! Bylo to jedinkrát a to v roce 1992, ale už si nepamatuji, co jsme si jako první řekli. Bylo to na Tolkien Centenary Conference v Oxfordu, kde Christopher doporučil mi a mým kolegům, abychom spravovali a vydávali lingvistická díla jeho otce. Byl to velice přemýšlivý a velkorysý pán, zároveň dokázal zaujmout a byl příjemný. Zároveň byl velice důvtipný, dosti sympatický a dokázal mě podpořit, když jsem měl těžké časy. Jsem velice šťastný, že jsem jej mohl mít za přítele.“

Jaké jste měl pocity, když vás CJRT oslovil, že byste mohl vydávat otcovo dílo?

„Pokaždé, když jsem obdržel cokoli od Christophera, byl jsem více než nadšen! A je jedno, zda se jednalo o fotokopie či o dopisy.“

Zároveň jste prvním editorem Tolkienova díla po smrti Christophera a dostal jste tu čest vydat The Nature of Middle-earth, či to byl vlastně nápad?

„Na tom, co jednou bude The Nature of Middle-earth, jsem začal pracovat vlastně už před pětadvaceti lety, když jsem prvně dostal celý balík fotokopií něčeho, čemu Christopher Tolkien říkal „pozdní filologické eseje“. Z tohoto setu jsem vydal hned tři texty ve Vinyar Tengwar a tyto zároveň budou i v Nature: „Ósanwekenta“, „Notes

on Órë“ a „The Rivers and Beacon-hills of Gondor“. Poté mě Christopher poprosil s francouzskými texty o elfí reinkarnaci, které publikoval La Feuille de la Compagnie vol. 3 z roku 2014 a které se zřejmě objeví i v Nature. Kdo tyto texty v daných plátcích četl, tak jistě ví, že jsou plně lingvistické a zabývají se hlavně přírodou a/nebo filozofickými a metafyzickými tématy. Jelikož Christopher věděl, jak moc mě tato témata zajímají, zaslal mi i další štos fotokopií otcových pozdějších spisů podobného tématu, abych případně zvážil, zda a jak by mohlo být téma publikováno. Tak jsem shromáždil téměř vše publikovaného a i nepublikovaného z archívů Tolkiena a začínal jsem tušit, jak vše hezky propojit do koherentní podoby. A když se tak stalo, bylo jasné, že kniha obsáhne obojí vnímání anglického slova *nature*: fenomén viděného a i smyslově vnímaného světa, včetně zemí, flory a fauny; ale i metafyzický, vrozený a základní charakter světa a jeho obyvatel. Christopher souhlasil s touto myšlenkou a naštěstí návrhy knihy viděl a schválil i mnou editované texty dříve, než navěky odešel.“

The Nature of Middle-earth přinese čtenářům pozdní díla JRRT, jelikož se nedá obsah prozradit, lze alespoň nalákat čtenáře, nač se mohou těšit?

„Nemohu nic přesně říci, ale prozradit lze, tak že Nature potěší hlavně ty, kteří se zajímají o popisné a historické části v Nedokončených příbězích a v Morgothově prstenu.“

Na závěr bych se zeptal, zda lze očekávat více děl od Tolkiena?

„Nemohu jistě říci, ale domnívám se, že ze Středozemě toho už moc nezbylo, co by nebylo publikováno. Existuje celá řada nepublikovaných děl z akademické půdy, tak jako spousta verzí již vydaných děl – jedním z nich je *The Homecoming of Beorhtnoth*, který je uložen v archívu Bodleian v Oxfordu. A taky máme dost nepublikovaných dopisů, co se však týče Středozemě, jedná se maximálně o verze příběhů, které byly vydány a které by primárně sloužily k tomu, abychom ještě detailněji zkoumali, jak k nim přistupoval samotný Christopher v rámci *The History of Middle-earth*.“